Recensie: Pommelien Thijs ****

VRT MAX

zondag 17 mei 2026

foto © Live Nation Belgium

Recensie:

Nog geen twee weken nadat ze 5 keer de AFAS Dome vulde, heeft Pommelien Thijs de registratie van haar vijfde optreden losgelaten op VRT Max. Thijs opent sterk met Ik moet gaan, Entertainment en Erop of eronder maar laat daarna de boel wat inzakken met Meisjes van honing hoewel het publiek daarbij de lichtjes van de smartphone aansteekt en de zangeres moeiteloos haar kopstem aanspreekt voor die hoge noot. Op die manier krijgen we een jojo-optreden te zien met inkakmomenten die fel afsteken tegenover de dynamische.

Wat opvalt is dat Thijs tijdens Oog voor een oog vooral aandacht heeft voor de camera, een nummer waarin de elektrische gitaar op de voorgrond komt en Pommelien op de knieën gaat op de catwalk. Eerder zagen we haar met de dansers de shiva-handenbeweging doen wanneer ze achter elkaar staan. Nieuw is het allemaal niet, Thijs heeft vooral goed het grote showbizzboek gelezen waar alle truken van de foor in steken. 'Antwerpen wil entertainment' klinkt het onder andere tijdens haar tweede nummer waarin we 'Wat is het punt als de zin daar stopt' een steengoede slagzin vinden. En tijdens Erop of eronder leent ze het We will rock you-ritme dat ze haar fans laat meeklappen.

Wat opvalt is dat we geen of nauwelijks chemie merken tussen Thijs en haar band die op een afstand blijft en dat terwijl we dat vroeger wel voelden tussen haar en haar vorige gitariste. We konden ons niet van de indruk ontdoen dat Pommelien Thijs met sessiemuzikanten leek te spelen in de AFAS Dome eerder dan met een eigen band. Wél voelen we al enkele jaren chemie tussen Pommelien en MEAU die met haar Het midden en Wie we morgen zijn laat horen. Chemie die zelfs groter is dan tussen Pommelien en haar zus Kaat bij het duet Kleine tornado. Het nummer weet ons gewoon niet te overtuigen.

Tijdens Authentiek gaan de vlammen de lucht in en organiseert ze een sit down met de fans die daar maar al te graag op in gaan. Politieke standpunten neemt Pommelien Thijs ook in wanneer ze actuele nieuwsvideo's toont tijdens Tegenwoordige tijd. Zilver laat ze vervolgens haar fans ook oho-gewijs meekelen. Nieuw is het allemaal niet, net als die 5 ringen met elk een letter van GEDOE op die ze draagt zodat die samen het woord vormen van haar jongste plaat. Inspiratie daarvoor deed ze hoogstwaarschijnlijk op bij Olivia Rodrigo. De handen op elkaar krijgen doet ze met dank aan de heerlijke basdrum tijdens Wat een idee. Minimalistisch belicht wordt de zangeres in Het beste moet nog komen.

Grote afwezige in de setlist van Pommelien Thijs in de AFAS Dome is Nu wij niet meer praten, een nummer dat ze wel bracht tijdens haar tweede show, akoestisch dan maar niet tijdens het vijfde geregistreerde

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

optreden. Het is de grootste schande ooit dat de zangeres haar fans vroeger aanspoorde om 'nee' uit te kelen bij de startzin 'Zing jij nog steeds mee met liedjes van Marco?' Met andere woorden, Thijs vond het ok om Marco Borsato te cancellen. Ondertussen weten we allemaal dat de Nederlandse zanger onschuldig is gebleken. Waar blijven de excuses, Pommelien? Die zouden stilaan wel op zijn plaats zijn. Maar blijkbaar komt ze niet verder dan (voorlopig) de song soms helemaal in haar setlist te cancellen. 'Ben je niets vergeten, Pommelien?', mochten we een kartonnen bordje in de AFAS Dome bovengehaald hebben, we zouden daarnaar refereren.

Voor alle duidelijkheid, Pommelien Thijs' optreden op VRT Max is geen integrale versie. Hypothetisch en Doen of zijn sneuvelden onder andere. Niet zelden zijn het inkakmomenten die een opname niet halen, wat op zijn minst vreemd is als zowat alle journalisten (op ondergetekende na) 5 sterren gaven aan deze show. Wanneer is een knappe ballad begeleid door twee akoestische gitaren. Dat staat in schril contrast met de uptempo songs die een bijna metal/hardrockachtige beat via drums en elektrische gitaren meekrijgen. Of een nummer als Niemand is bijzonder waarin we Pommelien Thijs heerlijk zien dansen met haar dansers in een leuke choreografie die erg trendy wit belicht wordt terwijl ze in haar gekende wat zelfgenoegzame stijl, ergens in het midden tussen Hollandse en Vlaamse accenten haar nummer zingt. Een vaak gehoorde kritiek is dat Pommelien Thijs daardoor moeilijk verstaanbaar is. VRT loste dat op door het concert van ondertitels te voorzien, ook van de lyrics.

Naar Wachten op Godot refereert ze voor ze de knappe pianoballad Bel me als je thuis bent brengt en de ladder beklimt naar een springplank waar ze op gaat zitten in de nok van de AFAS Dome. Ook na het nummer staat ze stil bij Wachten op Godot dat ook de inspiratie vormde voor haar cover art om zo over te gaan naar haar fascinatie voor mythes wat haar bij Cassandra brengt uit de Griekse mythologie en haar fans meezingen op 'oho'. Dan kiezen wij eerder voor de zin: 'Liefde is een werkwoord, maar werken doet het niet.'

Tijdens Hou mij vast zien we Pommelien tussen het publiek zich een weg banen naar haar gast Mathieu Terryn die het nummer met haar samen zingt en het publiek in twee deelt om het om ter luidst te laten meekelen. Eindigen doet Pommelien Thijs stevig net zoals het concert van haar startte. Medeplichtig en een stevig meegeklapt en -gezongen Ongewoon doen gewoon hun ding en de toegiften Ben je klaar (wat een EDM banger!) en Atlas vormen daarbij de kers op de taart.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.